

POSTANOWIENIE

Dnia 25 września 2018 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Kazimierz Klugiewicz

na posiedzeniu w trybie art. 535 § 3 k.p.k.,
po rozpoznaniu w Izbie Karnej w dniu 25 września 2018 r.
w sprawie **P. Z.**,
skazanego z art. 178a § 4 k.k.,
kasacji, wniesionej przez obrońcę skazanego,
od wyroku Sądu Okręgowego w K.
z dnia 16 marca 2018 r., sygn. akt II Ka [...],
utrzymującego w mocy wyrok Sądu Rejonowego w S.
z dnia 6 grudnia 2017 r., sygn. akt II K [...],

p o s t a n o w i ł

- 1. oddalić kasację jako oczywiście bezzasadną;**
- 2. kosztami sądowymi postępowania kasacyjnego obciążyć
skazanego P. Z..**

UZASADNIENIE

P. Z. wyrokiem Sądu Rejonowego w S. z dnia 6 grudnia 2017 r., sygn. akt II K [...], został uznany za winnego tego, że w dniu 1 sierpnia 2017 r., około godziny 19:55, w miejscowości C. gm. S., prowadził w ruchu lądowym pojazd mechaniczny - samochód ciężarowy do 3,5 tony marki M. o numerze rejestracyjnym [...], znajdując się w stanie nietrzeźwości z wynikiem 1,35 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu, przy czym czynu tego dokonał będąc uprzednio prawomocnie skazanym – za prowadzenie pojazdu mechanicznego w ruchu lądowym w stanie nietrzeźwości – wyrokiem Sądu Rejonowego B. w Niemczech sygn. akt 6 Cs [...], Js [...] z dnia 29.12.2015 r., tj. popełnienia przestępstwa z art. 178a § 4 k.k.,

za które – na podstawie art. 178a § 4 k.k. – wymierzono mu karę 6 miesięcy pozbawienia wolności i orzeczono zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych dożywotnio oraz świadczenie pieniężne w kwocie 10 000 złotych na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej.

Od tego wyroku apelację wniósł obrońca skazanego, która podnosząc zarzut naruszenia przepisów postępowania, mającego wpływ na treść zaskarżonego wyroku – art. 6 k.p.k., 7 k.p.k. i art. 117 § 2 k.p.k., wniósł o uchylenie wyroku Sądu *a quo* i przekazanie sprawy temu Sądowi do ponownego rozpoznania w celu uzupełnienia postępowania dowodowego.

Sąd Okręgowy w K. wyrokiem z dnia 16 marca 2018 r., sygn. akt II Ka [...], utrzymał w mocy zaskarżone orzeczenie

Wyrok Sądu odwoławczego został zaskarżony w całości kasacją przez obrońcę skazanego, w której podniesiono zarzut rażącej obrazy przepisów postępowania, mającej istotny wpływ na treść orzeczenia, tj. art. 170 § 1 pkt 2 k.p.k. w zw. z art. 6 k.p.k., przez niesłuszne oddalenie wniosków dowodowych skazanego, brak należytego uzasadnienia stanowiska w tym zakresie, co w znacznym stopniu ograniczyło prawo do obrony P. Z. Na podstawie tak sformułowanego zarzutu skarżący wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi drugiej instancji do ponownego rozpoznania w postępowaniu odwoławczym.

Prokurator w odpowiedzi na kasację wniósł o jej oddalenie jako oczywiście bezzasadnej.

Sąd Najwyższy rozważył, co następuje.

Kasacja jest w oczywistym stopniu bezzasadna.

Sąd odwoławczy miał podstawy, by oddalić wnioski dowodowe zgłaszane przez obrońcę skazanego, powołując się na przesłankę określoną w art. 170 § 1 pkt 2 k.p.k. Okoliczności, takie jak to, ile skazany zakupił alkoholu, w jakim czasie oraz czy w momencie dokonywania zakupu był w stanie nietrzeźwości rzeczywiście nie mają znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy, podobnie jak to, czy zgłoszenie skierowane do Komendy Powiatowej Policji w S. o nietrzeźwym kierowcy dotyczyło właśnie oskarżonego. Nieistotność ww. kwestii rysuje się jako oczywista, jeśli zauważy się, że czyn zarzucany i ostatecznie przypisany skazanemu został

popołniony w momencie bezpośrednio poprzedzającym jego zatrzymanie przez patrol Policji, kiedy P. Z. odjeżdżał spod sklepu spożywczego w C. Przedmiotem postępowania nie było zatem wcześniejsze zachowanie się skazanego, tj. to, czy do sklepu przyjechał on będąc już w stanie nietrzeźwości.

Analiza realiów procesowych sprawy uprawnia do stwierdzenia, że w rozpoznawanej sprawie nie doszło do naruszenia prawa do obrony P. Z. Przysługującą oskarżonemu inicjatywę dowodową mógł on bowiem realizować w postępowaniu przygotowawczym, jak również w fazie jurysdykcyjnej postępowania przed Sądem pierwszej instancji. To, że w postępowaniu przygotowawczym odmówił on składania wyjaśnień nie stanowiło przeszkody do złożenia relacji procesowych w późniejszym czasie. Jak zauważa się w judykaturze, żaden przepis proceduralny nie określa podejrzanemu (oskarżonemu) terminu, do którego może on złożyć wyjaśnienia, jeśli tylko zdecyduje się na ich przekazanie. Dotyczy to nie tylko postępowania sądowego, ale także postępowania przygotowawczego. Podejrzany korzystający ze swego prawa do obrony, może odmówić odpowiedzi na pytania, może odmówić składania wyjaśnień, ale może także w ramach realizacji swego prawa złożyć wyjaśnienia w każdym czasie, gdy tylko uzna, że z punktu widzenia jego interesów jest to dla niego korzystne, a obowiązkiem organów ścigania, ale i sądu jest odebranie ich od niego. Jego prawo do złożenia wyjaśnień w swojej obronie nie może być ograniczone jakimkolwiek terminem, jeśli tylko korzysta z niego w dopuszczalny i prawem dozwolony sposób (*wyrok Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu z dnia 10 maja 2017 r., II AKa 70/17, LEX nr 2317710*). W świetle bierności skazanego, zarówno w postępowaniu przygotowawczym, jak i w postępowaniu przed Sądem pierwszej instancji, zarzut naruszenia prawa do obrony uznany być musi za oczywiście bezzasadny. Na marginesie tylko zauważyć należy, że Sąd odwoławczy rzetelnie rozpoznał podniesiony w apelacji obrońcy P. Z. zarzut obrazy art. 117 § 2 k.p.k., wskazując, że skazany osobiście odebrał zawiadomienie o terminie rozprawy przed Sądem *meriti*, a okres między odebraniem tej korespondencji (24.11.2017 r.) a terminem rozprawy (6.12.2017 r.) umożliwiał mu podjęcie kroków w celu uzyskania dnia wolnego w pracy i stawiennictwa na rozprawę. Nieskorzystanie przez P. Z. z przysługującego mu prawa do osobistej

obrony przed Sądem pierwszej instancji było wynikiem jego decyzji woli, a zatem nie mogło stanowić podstawy do twierdzenia o naruszeniu w toku procesu gwarancji procesowych przysługujących oskarżonemu.

Mając na uwadze powyższe, Sąd Najwyższy orzekł jak w postanowieniu, obciążając skazanego kosztami sądowymi postępowania kasacyjnego na podstawie art. 637a k.p.k. w zw. z art. 636 § 1 k.p.k.